

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117227003
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6117227003.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudkýň JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Evy Dzúrikovej v právnej veci žalobcu Stredoslovenská distribučná, a.s., Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36442151 proti žalovanej I. O., nar. XX. XX. XXXX, C. X, XXX XX X. X., o zaplatenie 443,66 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 9 Csp/163/2017-104 zo dňa 05. 09. 2018 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9Csp/163/2017-104 zo dňa 05. 09. 2018 p o t v r d z u j e.

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 443,66 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 29. 07. 2016 až do zaplatenia v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu. O ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením (výrok II.). Súd prvej inštancie vo veci konal a rozhodoval o návrhu žalobcu u ktorého došlo v priebehu konania ku zmene obchodného mena na Stredoslovenská distribučná a. s., pričom žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 443,66 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 29. 07. 2016 do zaplatenia a to titulom neoprávneného odberu v zmysle § 46 ods. 2 Zák. č. 251/2012 Z. z. (Zákon o energetike). Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že zo strany žalovanej došlo k neoprávnenému odberu elektrickej energie mimo určené meradlo do jej bytu, ktorá skutočnosť bola v konaní pred súdom preukázaná fotodokumentáciou, protokolom o zistení neoprávneného odberu elektrickej energie, ako aj svedeckou výpoveďou J. C. (zamestnanca žalobcu). Žalovaná svoje tvrdenie, že fotodokumentácia žalobcu je podvrh nepreukázala. Súd konštatoval objektívny charakter zodpovednosti odberateľa za to, že na jeho odbernom mieste nedôjde k nedovolenej manipulácii s meracím zariadením, ako aj neexistenciu povinnosti dodávateľa prizývať ku kontrole meracieho zariadenia samotného odberateľa alebo iné nezainteresované osoby. Vecná aktívna legitímácia žalobcu vyplýva z ust. § 3 písm. b/ bod 3 Zákona č. 251/2012 Z. z., ktorú skutočnosť žalobca preukázal aj pripojeným listinným dôkazom a to rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako aj výpisom z Obchodného registra. Výška škody v konaní sporná nebola, z uvedených dôvodov, preto súd prvej inštancie žalobe vyhovel. Vec právne posúdil podľa § 39 ods. 13, § 36 ods. 2 písm. c), § 46 ods. 1 písm. b) a ods. 2 Zák. č. 251/2012 Z. z.. O úroku z omeškania rozhodol podľa § 517 Občianskeho zákonníka a vykonávacieho Vládneho Nariadenia č. 87/1995 Z. z. keď do omeškania sa žalovaná dostala po doručení faktúry v súlade s ust. § 563 OZ. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu v spore. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu na pojednávaní dňa 05. 09. 2018, súd prvej inštancie osobitne poukázal v odôvodnení rozhodnutia na tú skutočnosť, že

súd vo veci vydal platobný rozkaz, voči ktorému podala žalovaná odpor, ku ktorému odporu sa písomne vyjadril žalobca, pričom žalovaná podaním zo dňa 07. 05. 2018 zotrvala na svojom tvrdení v podanom odpore, že fotodokumentácia zo strany žalobcu bola zmanipulovaná, táto jej na žiadosť nebola zo strany žalobcu predložená. Navrhla vypočuť svedka, ktorý potvrdí túto skutočnosť a ktorého účasť zabezpečí. Dňa 08. 07. 2016 sa v čase odpojenia od elektrickej siete nenachádzala v byte a nevie, kto danú činnosť uskutočňoval a dokumentoval. Súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 27. 06. 2018, pričom deň pred pojednávaním žalovaná doručila súdu podanie zo dňa 25. 06. 2018, v ktorom oznámila, že nie je právne zdatná a vzhľadom na svoju sociálnu situáciu požiadala o pomoc centrum právnej pomoci, ktoré jej dosiaľ neustanovilo právneho zástupcu a z týchto dôvodov žiadala pojednávanie odročiť. Súd odročil pojednávanie na deň 05. 09. 2018 s tým, že žalovaná bola vyzvaná, aby zabezpečila účasť svedka domovníka X.. Dňa 04. 09. 2018 žalovaná opätovne žiadala o odročenie pojednávania a ospravedlnila svoju neúčasť z dôvodu, že požiadala centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci, ale o jej nároku nebolo rozhodnuté. K žiadosti pripojila žiadosť o poskytnutie právnej pomoci s razítkom prevzatia centrom právnej pomoci až dňa 20. 08. 2018. Súd konštatoval, že predmetom sporu bolo zaplatenie náhrady škody z titulu neoprávneného odberu elektrickej energie, nejednalo sa o spotrebiteľský vzťah, ktorý by spĺňal kritériá uvedené v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uvedená skutočnosť má vplyv na postup súdu, kedy súd nebol povinný aplikovať ustanovenia druhej hlavy Civilného sporného poriadku prvého dielu týkajúceho sa spotrebiteľských sporov. Súd poukázal na ust. § 183 CSP, pričom zdôraznil, že citovaná právna úprava odročenia pojednávania má za úlohu zabrániť obštrukciám zo strany strán sporu, ktorí využívajú na opakované odročovanie pojednávania a eliminovaniu zneužívania voľby zástupcu ako dôvodu na odročenie pojednávania. Súd zdôraznil, že žalovaná súdu oznámila už v podaní písomného odporu t. j. v decembri 2017, že sa mieni dať zastúpiť osobou znalou práva, pričom od tej doby mala dostatok času požiadať centrum právnej pomoci o ustanovenie zástupcu v konaní. Súd poukázal, že sa nejednalo o právny, ani skutkovo náročný spor, pričom svoju procesnú obranu žalovaná opakovane uplatnila v písomných podaniach. Žalovaná mala možnosť sa dostaviť na pojednávanie, vyjadriť sa vo veci, zabezpečiť a predložiť súdu dôkazy, čo však neurobila. Hoci žiadala už o odročenie pojednávania vytyčeného na deň 27. 06. 2018 z dôvodu, že požiadala centrum právnej pomoci o ustanovenie zástupcu, v skutočnosti tento úkon urobila až 20. 08. 2018. Z týchto dôvodov súd potom tento dôvod nepovažoval za dôvodné odročenie pojednávania vytyčeného na 05. 09. 2018 v zmysle § 183 ods. 1 CSP a z uvedených dôvodov súd konal v jej neprítomnosti a vychádzal z dôkazov, ktoré prezentovali obe strany v konaní do rozhodnutia vo veci samej. Súd poukázal zároveň na skutočnosť, že žalobkyňa neuviedla telefónne číslo, alebo elektronickú adresu, na ktorú jej bolo možné oznámiť, ako súd o jej návrhu na odročenie pojednávania rozhodol, vzhľadom ku krátkosti času do termínu pojednávania.

2. V zákonom stanovenej lehote žalovaná proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podala odvolanie. V dôvodoch odvolania uviedla, že napadnutý rozsudok je nedôvodný a nesprávny, nakoľko súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby kvalifikovaným spôsobom uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázala na to, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, strany majú rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Súd podľa čl. 6 ods. 2 Civilného sporného poriadku zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia. Ona súdu oznámila, že nie je osobou práva znalou a preto za účelom riadnej ochrany jej práv v súdnom konaní potrebuje zastúpenie zo strany osoby práva znalejšej - advokáta. Za tým účelom, ako osoba v stave hmotnej núdze požiadala Centrum právnej pomoci, kancelária Banská Bystrica o právnu pomoc. Je invalidnou dôchodkyňou, poberá invalidný dôchodok len vo výške 128,40 Eur, ktorý je jej jediným príjmom. Jej zdravotná, ako aj sociálna situácia jej znemožňujú osobné riešenie úradných t. j. aj právnych vecí a aj pri vybavovaní je nútená využívať pomoc tretej osoby. Súd prvej inštancie pri svojom konaní mal na jej zdravotný stav, ale najmä jej sociálne postavenie prihliadať aj pri posudzovaní otázky jej právneho zastúpenia vo veci. Neobstojí tvrdenie súdu prvej inštancie, že nebol daný dôvod pre odročenie pojednávania nariadeného na deň 05. 09. 2018, práve nenaplnenie jej práva účastníka sporu na právnu pomoc v konaní pred súdom predstavuje dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Ona centrum právnej pomoci požiadala o poskytnutie právnej pomoci pre dané konanie, čo súdu prvej inštancie aj preukázala predloženým žiadosťou na CPP spolu so žiadosťou o odročenie pojednávania na deň 05. 09. 2018. Zároveň súd upozornila, že centrum právnej pomoci o tejto jej žiadosti ešte platne nerozhodol t. j., že konanie o žiadosti na CPP ešte prebieha (ani ku dňu tohto odvolania o jej žiadosti nebolo rozhodnuté a nebola jej doručená, ani žiadna listina o stave a riešení jej žiadosti).

Súd prvej inštancie mal vedomosť, že na konanie pred súdom, teda na pojednávanie vytyčené na deň 05. 09. 2018 nebude mať zabezpečenú ústavou zaručenú právnu pomoc a že jej žiadosť o odročenie pojednávania z hľadiska jej práva na kvalifikovanú právnu pomoc je legitímna a dôvodná. Súd mal pre zachovanie jej práv a teda aj požiadavky rovnosti sporových strán pojednávanie nariadiť na deň 05. 09. 2018 zrušiť resp. odročiť až do času, kedy jej bude ustanovený centrom právnej pomoci zástupca z radov advokátov. Pokiaľ by sa ona pojednávania dňa 05. 09. 2018 aj zúčastnila, bez náležitého právneho zastúpenia bola tým porušená rovnosť strán konania, keďže žalobca bol v konaní zastúpený svojim zamestnancom s právnym vzdelaním. Možno konštatovať, že vykonaním pojednávania dňa 05. 09. 2018 súd porušil zásadu rovného postavenia strán sporu v jej neprospech. Od počiatku bolo medzi stranami sporu dané prirodzené nerovnovážne postavenie (z hľadiska práva na právne zastúpenie) a tento stav mohol a môže byť odstránený len poskytnutím právnej pomoci zo strany CPP žalovanej. Nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie a s tým spojené porušenie jej práv nemôže ospravedlniť tvrdenie súdu, že sa nejedná o právne náročný spor, pre ňu ako osobu práva neznalú je aj tento spor právne náročný. Súd prvej inštancie svojim procesným postupom porušil jej právo na právnu pomoc a tým porušil jej právo na spravodlivý proces.

3. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pochybná - nesprávna je už samotná výška žalobcom uplatnenej istiny na zaplatenie t. j. suma 443,66 Eur. Žalobcom bola pri určovaní sumy za údajný neoprávnený odber použitá nesprávna hodnota ističa jej odberného miesta, pripadajúca na jednu fázu, ona má na odbernom mieste istič o hodnote 1x 25,00A. Žalobca však vo svojej výzve zo dňa 12. 07. 2016 pre výpočet príkonu žalobca použil nesprávnu hodnotu 1 x 41,00A. Pri použití správnej hodnoty 25,00A by potom vypočítaná hodnota príkonu predstavovala 5750 W (25,00A x 230V) t. j. 5,75 kW. Výpočet dennej spotreby by potom mal predstavovať 5,75 kW x 12 hodín = 69 kW/deň x 20 dní údajného neoprávneného odberu predstavuje spolu množstvo JT kWh 1380. Súd od počiatku konania mal k dispozícii dôkaz, ktorý správnosť žalobcom uplatnenej výšky sumy spochybňuje. Týmto dôkazom je listina - Protokol o zistení neoprávneného odberu elektriny č. B. zo dňa 08. 07. 2016, ktorý bol prílohou žaloby, z ktorej listiny vyplýva, že menovitá hodnota ističa na jej odbernom mieste predstavuje 1x25,00A a nie žalobcom tvrdených 1x41,00A. Z rozsudku nevyplýva ani okolnosť, ako žalobca dospel k záveru, že údajne neoprávnený odber z jej strany má trvať 20 dní, nie je zrejmé, aký konkrétny dôkaz mal takto označenú dĺžku odberu potvrdzovať. Fotodokumentácia žalobcu o údajnom neoprávnenom odbere jej osobou nepreukazuje žalobcom tvrdené neoprávnené napojenie na odber elektrickej energie, ani jeho časový rozsah. Tvrdí, že predložená dokumentácia bola vytvorená účelovo a v skutočnosti nepreukazuje akýkoľvek neoprávnený odber z jej strany. Pochybnosti o dôvodnosti nároku žalobcu potvrdzujú aj iné skutočnosti a to, že už najbližší pracovný deň po odpojení od dodávky elektriny t. j. 01. 07. 2016 jej vtedajší dodávateľ elektriny SSE, a. s. oznámil, že bol od prevádzkovateľa distribučnej sústavy SSE - D upovedomený, že dňa 08. 07. 2016 došlo k prerušeniu dodávky elektriny do jej odberného miesta, pričom samotná SSE - D jej to oznámila listom o neoprávnenom odbere datovaným až dňa 12. 07. 2016. Z tejto časovej disproporcii jej vyplýva, že jej dodávateľ elektrickej energie pred dňom 10. 07. 2016 nemal žiadnu vedomosť o nejakom neoprávnenom odbere elektriny z jej strany a z tohto dôvodu vyvstáva otázka, akým spôsobom zisťovania dospel žalobca k názoru, že na jej odbernom mieste existuje neoprávnený odber. Týmto skutočnosťami sa súd prvej inštancie nezaoberal, nekriticky si osvojil tvrdenia žalobcu. Zohľadnenie iných konaní v iných obdobných veciach na iných súdoch, na ktoré sa žalobca odvoláva, sú z pohľadu vecného preukázania neoprávneného odberu jej osobou v danej veci irelevantné. Súd sa v odôvodnení rozsudku s jednotlivými tvrdeniami žalobcu a ním predloženými dôkazmi vysporiadal nedostatočne a stroho fakticky sa k vykonanému dokazovaniu vyjadruje len všeobecnou konštatáciou o správnosti tvrdení žalobcu a jeho tzv. dôkazov bez ich hlbšieho rozboru. Súd si nekriticky osvojil aj výpoveď svedka J. C., ktorý mal byť údajne prítomný pri odpájaní jej odberného miesta od elektriny dňa 08. 07. 2016 spolu aj s iným kolegom, ktorého podpis má byť uvedený na protokole o zistení neoprávneného odberu elektriny č. B. zo dňa 08. 07. 2016, pričom tohto kolegu bližšie neoznačil. Náležite ho neoznačil, ani žalobca. Pochybné a nijak nepreukázané je aj to, že sa vôbec J. C. pri uvedenom odpojení zúčastnil, keď jeho podpis na protokole nefiguruje. Súd mal vypočítať ako svedka osobu, u ktorej z obsahu protokolu, t. j. z jej podpisu na protokole a osobného čísla zamestnanca je nepochybné, že sa tohto úkonu skutočne zúčastnil, najmä keď účasť tejto osoby na pojednávaní sa zaviazal zabezpečiť žalobca. U svedka J. C. nebolo žalobcom preukázané, že sa tohto úkonu skutočne zúčastnil a jeho výpoveď sa javí ako prinajmenšom pochybná. Žalobca mal riadne označiť ako svedka osobu, ktorá sa v zmysle jej podpisu a osobného čísla zamestnanca na úkone skutočne zúčastnila. O snahe žalobcu zamlčať totožnosť tejto osoby svedčí aj okolnosť, že už v skoršom období odmietol na dotaz žalobkyne túto osobu

označiť. Na účely riadneho objasnenia skutkového stavu mal súd na vypočítaní tejto osoby trvať a na jej riadne označenie mal žalobcu zaviazať. Žalobca náležite nepreukázal ani dostatok svojej aktívnej vecnej legitímácie, najmä keď žalobca túto svoju legitímáciu spochybnil obsahom svojho listu - informáciou zo dňa 10. 11. 2018, kde vyjadril, že nemá právo vstupovať do zmluvných vzťahov tretích osôb, v tomto prípade vzťahu medzi žalovanou ako koncovým odberateľom a SSE, a. s., ako dodávateľom elektriny. Konštatovala, že napadnutý rozsudok je nejasný a nezrozumiteľný, čo je tiež závažný dôvod pre jeho zrušenie s poukazom na ust. § 220 ods. 2 CSP. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. K odvolaniu priložila potvrdenie sociálnej poisťovne o poberaní invalidného dôchodku listiny Stredoslovenskej energetiky, a. s., zákaznícke služby Žilina, zo dňa 11. 07. 2016 a Stredoslovenskej energetiky - distribúcia, a. s., Žilina zo dňa 10. 11. 2016 adresované žalovanej.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že súd prvej inštancie zistil riadne skutkový stav a správne aplikoval súvisiace ustanovenia zákona, rozhodnutie dostatočne aj vyargumentoval a to na základe podrobného vykonaného dokazovania - žalobou, písomným vyjadrením žalobcu a žalovaného, výpoveďou zástupcu žalobcu, celkovou fotodokumentáciou odberného miesta, protokolom o zistení neoprávneného odberu elektriny, faktúrou za neoprávnený odber a hlavne svedeckou výpoveďou J. C., ktorý podrobne opísal ako zistil neoprávnený odber na odbernom mieste žalovanej. Následne neoprávnený odber odstránili a zdokumentovali, zosumarizovali podklady k výpočtu celkovej škody v zmysle zák. č. 251/2012 Z. z. v spojení s vyhláškou MH SR č. 292/2012 Z. z. Nárok predstavuje škodu, ktorá žalobcovi bola spôsobená neoprávneným odberom a to tak, že na odbernom mieste zo stupačkovej svorkovnice bol napojený vodič mimo merania do bytu a bol pod napätím, čo potvrdil počas pojednávania pri výpovedi aj svedok, ktorý konkrétne riešil neoprávnený odber, z čoho vyplýva, že je možné aplikovať ust. § 46 ods. 1 písm. b) § 39 ods. 13 zák. č. 251/2012 Z. z. Poukázal na povinnosť odberateľa elektriny v domácnosti v zmysle § 36 ods. 1 písm. b) a c) citovaného zákona. Jedná sa o objektívnu zodpovednosť odberateľa za spôsobený protiprávny stav bez možnosti liberalizácie. Celková škoda vzniknutá žalobcovi neoprávneným odberom elektriny bola vyfakturovaná faktúrou na sumu 443,66 Eur, ktorá bola vypočítaná v zmysle § 46 ods. 2 citovaného zákona a vyhl. č. 292/2012 Z. z. Ďalej uviedol spôsob výpočtu, pričom poukázal na to, že doba trvania neoprávneného odberu vychádzala z § 1 ods. 4 citovanej vyhlášky; z dôvodu priblíženia výpočtu skutočnej škody je doba skrátená z obdobia 183 dní len na 53 dní, doba trvania bola stanovená od 19. 06. 2016 do 08. 07. 2016 celkom na 20 dní. Pri výpočte boli použité jednotkové ceny z cenníka pre distribúciu elektriny. Celková škoda predstavuje sumu 287,66 Eur, pričom súčasťou škody je aj zisťovací poplatok vo výške 156 Eur, oprávnenosť jeho fakturácie sa opiera o ust. § 1 ods. 7 vyhl. č. 292/2012 Z. z. Ďalej konkretizoval jednotlivé položky: 1. administrácia zákazky v systéme MOO, čiastková cena 4 Eurá, 2. riešenie OM „KOM“ NN-MOO s rozpisom v čiastkovej cene 147 Eur, 3. autodoprava osobná do 20 km vrátane, čiastková cena 5 Eur, zisťovací poplatok 156 Eur, celkový výpočet škody za neoprávnený odber 443,66 Eur. Zdôraznil, že žalobca počas dokazovania konkrétne špecifikoval výpočet škody podľa predložených listinných dôkazov a zároveň poukázal na platné a účinné cenníky od nezávislého Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako aj dôvodnosť zisťovacieho poplatku v zmysle ust. § 1 ods. 7 vyhlášky č. 292/2012 Z. z. o spôsobe výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu poukázal, že žalobca SSD, a. s., je držiteľom povolenia na distribúciu elektriny v zmysle § 3 písm. b) bod 3 zák. č. 251/2012 Z. z. Zákona o energetike. V časti vymedzeného územia teda vykonáva distribúciu elektriny a je vlastníkom a prevádzkovateľom distribučnej sústavy SSD, a. s., ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy je pripojený k prenosovej sústave Stredoslovenskej elektrizačnej prenosovej sústavy, a. s., ktorá je držiteľom povolenia na prenos elektriny na vymedzenom území. SSD, a. s., je povinná zabezpečiť meranie všetkej elektriny, ktorá je dodaná z jeho distribučnej sústavy odberateľom a je tiež povinná viesť evidenciu odberateľov, merať elektrinu a viesť evidenciu je povinná SSD, a. s., preto, aby bolo možné všetku elektrinu, ktorá bola dodaná do distribučnej sústavy od SEPS, a. s., priradiť ku konkrétnym odberným miestam pripojeným k distribučnej sústave, kde bola elektrina spotrebovaná. Ak niekto neoprávnené odoberie elektrinu z distribučnej siete (neoprávnený odber podľa § 46 zákona o energetike), ide o elektrinu, ktorá bola dodaná do distribučnej sústavy spoločnosti SSD, a. s. z prenosovej sústavy, ktorá nebola k žiadnemu odbernému miestu priradená a odmeraná. Neoprávnené odoberá elektrina z distribučnej sústavy ide teda na úkor SSD, a. s., ktorú musí uhradiť dodávateľovi elektriny, ktorý nakúpil elektrinu na trhu s elektrinou pre žalobcu a ktorá nebola zúčtovaná žiadnemu odberateľovi. Poškodeným subjektom je teda spoločnosť SSD, a. s., ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy, ktorej neoprávneným odberom vznikla škoda. Poukázal na ust. § 36 ods. 2 písm. b), § 46 ods. 1 písm. b), § 26 ods. 1, § 3b bod 3, § 40 ods. 1, § 46 ods. 2, § 96 ods. 8 zák. č. 251/2012 Z. z. Žalobca na

základe uvedených ustanovení má postavenie prevádzkovateľa distribučnej sústavy časti vymedzeného územia podľa § 3 písm. b) bod 3 zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike, tak v predmetnom konaní má aktívnu vecnú legitímáciu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecne správnosti potvrdil.

5. V dôsledku odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil. Odvolací súd uvádza, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná. Žalobca odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nepodal.

6. V zmysle § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Na základe podaného odvolania žalovanej tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav vecí na základe predložených dôkazov, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že odvolacia námietka uvedená v závere odvolania žalovanej, že napadnutý rozsudok je nezrozumiteľný a nejasný, čo podľa žalovanej je závažným dôvodom pre jeho zrušenie, nie je dôvodná. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie pri odôvodnení rozhodnutia postupoval v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, keď v odôvodnení rozsudku uviedol čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadrila žalovaná, aké prostriedky procesnej obrany použila. Súd jasne a výstižne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil. Rovnako uviedol, že nevykonal dôkaz výsluchom svedka, ktorého navrhla žalovaná, pričom jeho účasť na pojednávaní mala zabezpečiť žalovaná, ktorú povinnosť však nespĺnila a práve z týchto dôvodov takýto dôkaz nevykonal. Súd v odôvodnení zreteľne uviedol a zreteľne ozrejmil ako vec právne posúdil. Z týchto dôvodov námietku žalovanej, že rozsudok súdu prvej inštancie je nejasný a nezrozumiteľný, nemožno považovať za dôvodnú.

9. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalovanej a odvolacie dôvody žalovanej uvedené v jej odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel odvolací súd k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov. Právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadne záveru, že v súdnej veci sa jedná o neoprávnený odber elektrickej energie mimo určené meradlo zo strany žalovanej do jej bytu, považuje za správne. Pokiaľ žalovaná v podanom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie svojím procesným postupom, keď na jej žiadosť zo dňa 04. 09. 2018 neodročil pojednávanie nariadené na deň 05. 09. 2018 a týmto procesným postupom porušil právo žalovanej na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza, že táto námietka je nedôvodná. Odvolací súd sa dôsledne oboznámil s obsahom celého spisu, pričom konštatuje, že súd správne aplikoval ust. § 183 ods. 1 CSP s prihliadnutím na predchádzajúci postup žalovanej v konaní, čo súd náležite v odôvodnení svojho rozhodnutia aj uviedol v bodoch 9. až 20. odôvodnenia. Je nepochybné, že žalovaná už v podanom odpore zo dňa 20. 12. 2017 uvádzala, že je prinútená dať sa zastupovať odborníkmi pracujúcimi ako v právnej tak aj v ekonomickej a technickej sfére. Súd prvej inštancie vo veci prvýkrát vytyčil pojednávanie na deň 27. 06. 2018, na

ktoré pojednávanie bola žalovaná predvolávaná, pričom dňa 26. 06. 2018, t. j. deň pred termínom vytyčeného pojednávania požiadala žalovaná o odročenie pojednávania s poukazom na to, že dňa 23. 06. 2018 obdržala uznesenie okresného súdu č. k. 9Csp/163/2017-68 spolu s predvolaním na pojednávanie. O odročenie žiadala z dôvodu, že nie je dostatočne právne zdatná, z tohto dôvodu, ako aj s poukázaním na jej sociálnu situáciu bola prinútená požiadať o pomoc Centrum právnej pomoci, ktoré jej do dňa podania tejto žiadosti o odročenie pojednávania oficiálne neustanovilo právneho zástupcu. Pre krátkosť termínu by ani nebola schopná dať sa zastupovať inou osobou. Odvolací súd poukazuje na to, že už v predvolaní na pojednávanie dňa 27. 06. 2018 bola žalovaná poučená v súlade s ust. § 183 CSP. Súd pojednávanie vytyčené na deň 27. 06. 2018 odročil po oboznámení sa so žiadosťou žalovanej o odročenie pojednávania z dôvodu, že požiada o pomoc Centrum právnej pomoci na deň 05. 09. 2018 s tým, že žalovaná bude vyzvaná, aby zabezpečila účasť svedka domovníka X.. Žalovaná prevzala prostredníctvom splnomocneného zástupcu predvolanie na pojednávanie a výzvu, aby na deň 05. 09. 2018 zabezpečila účasť svedka domovníka p. X. zo dňa 20. 07. 2018, pričom žalovaná až dňa 04. 09. 2018, t. j. deň pred vytyčeným termínom pojednávania, opätovne požiadala súd o odročenie pojednávania z dôvodu, že požiadala Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci, pričom k žiadosti o odročenie pojednávania pripojila žiadosť žalovanej o poskytnutie právnej pomoci, ktorá bola doručená Centru právnej pomoci Banská Bystrica až dňa 20. 08. 2018. Zároveň žalovaná svojou žiadosťou zo dňa 03. 09. 2018, doručenej súdu dňa 04. 09. 2018, žiadala o ospravedlnenie jej neúčasti na pojednávaní. Z dôvodu takéhoto postupu žalovanej, keď žalovaná už na prvé pojednávanie dňa 27. 06. 2018 požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu podania žiadosti na Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci z radov advokátov, pričom však bolo preukázané, že žiadosť o poskytnutie právnej pomoci podala žalovaná až dňa 20. 08. 2018, správne súd prvej inštancie konštatoval, že úprava ust. § 183 CSP týkajúca sa odročenia pojednávania má za úlohu zabrániť obštrukciám zo strany účastníkov, ktorí využívajú opakované odročenie pojednávania a eliminovaniu zneužívania voľby zástupcu ako dôvodu na odročenie pojednávania. Správne tiež súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná mala dostatok času, keďže už v odpore, t. j. v decembri 2017 uvádzala tvrdenia, že sa mieni dať zastúpiť osobou znalou práva na zabezpečenie právnej pomoci, a to aj prostredníctvom Centra právnej pomoci. Keďže žalovaná opakovane žiadala o odročenie pojednávania z tých istých dôvodov, pričom súd prvej inštancie mal preukázané, a to zo žiadosti žalovanej o poskytnutie právnej pomoci, ktorú doložila súdu k žiadosti o odročenie pojednávania na deň 05. 09. 2018, že túto žiadosť podala až 20. 08. 2018, teda v krátkej dobe pred druhým termínom pojednávania vo veci, je preto dôvodné takýto postup považovať zo strany žalovanej za obštrukciu. Súd preto správne vyhodnotil, že dôvod uvádzaný žalovanou v podanej žiadosti doručenej súdu 04. 09. 2018 s prihliadnutím na predchádzajúce konanie žalovanej, nie je dôvodným pre odročenie pojednávania v zmysle § 183 ods. 1 CSP. Odvolací súd teda uzatvára, že odvolacia námietka žalovanej v podanom odvolaní, že súd tým vo veci konal a rozhodol na pojednávaní 05. 09. 2018, porušil právo na spravodlivý proces, nie je dôvodná. Odvolací súd uvádza, že nič nebránilo žalovanej dostaviť sa na pojednávanie dňa 05. 09. 2018. Zároveň nesplnila dôkaznú povinnosť, keď napriek tomu, že v odpore uvádzala, že pri zisťovaní neoprávneného odberu bol prítomný p. domovník X. a súd žalovanú vyzval, aby zabezpečila jeho účasť na pojednávaní, takýto dôkaz žalovaná ako strana sporu, v konaní pred súdom nezabezpečila, čo nemôže byť na ťarchu žalobcu. K námietke žalovanej, ktorú uplatnila aj v konaní pred súdom prvej inštancie, že dokumentácia zo strany žalobcu bola zmanipulovaná, odvolací súd uvádza, že toto tvrdenie v konaní pred súdom prvej inštancie žiadnym spôsobom nepreukázala. Rovnako odvolací súd k odvolacej námietke žalovanej vo vzťahu k tvrdenej nesprávnosti výpočtu výšky škody uvádza, že žalovaná takýmto spôsobom uplatnenú výšku škody prvýkrát namietala až v odvolacom konaní, v konaní pred súdom prvej inštancie námietky uvádzané v podanom odvolaní vôbec nešpecifikovala. Z dôvodu koncentrácie konania v konaní pred súdom prvej inštancie, nemožno na toto nové tvrdenie žalovanej v podanom odvolaní prihliadať.

10. Odvolací súd uvádza, že podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

11. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

12. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

13. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

14. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

15. S prihliadnutím na horeuvedené zákonné ustanovenia Civilného sporového poriadku sa uplatňuje koncentrácia konania v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Žalovaná žiadnym spôsobom vo vzťahu k nesprávnosti výpočtu žalovanej pohľadávky, škody z titulu neoprávneného odberu tak, ako ich uviedla v podanom odvolaní, v konaní pred súdom prvej inštancie neuplatnila. Pričom v súdnej veci sa v tomto prípade nejedná o novotu v zmysle § 366 CSP. Na tieto tvrdenia žalovanej v podanom odvolaní o nesprávnosti výpočtu výšky škody preto odvolací súd nemohol ani prihliadnuť.

16. Rovnako za nedôvodnú odvolací súd považuje námietku žalovanej v podanom odvolaní, že žalobca náležite nepreukázal dostatok svojej aktívnej vecnej legitímácie. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie sa otázkou vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v konaní zaoberal, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia jednoznačne poukázal na to, že vecná aktívna legitímácia žalobcu v konaní vyplýva z ust. § 3 písm. b) bod 3 zák. č. 251/2012 Z. z., ktorú skutočnosť žalobca preukázal pripojeným listinným dôkazom a to rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako aj výpisom z obchodného registra, s ktorým vyhodnotením odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje. Túto námietku preto z týchto dôvodov nemožno považovať za dôvodnú.

17. Na záver odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav na základe dôkazov predložených v konaní pred súdom, pričom dôkazná povinnosť zaťažuje strany sporu. Na základe zisteného skutkového stavu vykonal náležité právne posúdenie v zmysle § 39 ods. 13, § 36 ods. 2 písm. c), § 46 ods. 1 písm. b), ods. 2 zák. č. 251/2012 Z. z. . Rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne. Z týchto dôvodov preto odvolací súd postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý odvolaním, teda vo veci samej, ako aj v závislom výroku o trovách konania potvrdil.

18. Odvolací súd dodáva, že vo vzťahu k rozsudku súdu prvej inštancie týkajúceho sa trov konania, súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP a keďže žalobca bol úspešnou stranou sporu rozhodol, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov bude rozhodnuté postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP, keď o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

19. Odvolací súd ešte na záver poukazuje na to, že preskúmaním veci nezistil, že by súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/), alebo že by rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Nie je daný ani odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) CSP, pretože pokiaľ žalovaná v odpore uvádzala domovníka p. X., súd uložil žalovanej povinnosť zabezpečiť tohto svedka na pojednávanie dňa 05. 09. 2018, ktorú povinnosť však žalovaná nespĺnila. Rovnako v súdnej veci nie je daný odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) tak, ako to už odvolací súd uviedol vyššie. Na základe už hore uvedeného preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu podaného odvolania ako vecne správne potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1, aplikujúc ust. § 262 ods. 1 a ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol síce v odvolacom konaní úspešnou stranou sporu a v zmysle § 255 ods. 1 CSP by mu prináležal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže však odvolací súd mal za preukázané, že žalovanému žiadne trovy konania v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli, keď vyjadrenie k odvolaniu podával zamestnanec žalobcu, nevznikol žalobcovi ani nárok na náhradu trov konania, a preto odvolací súd rozhodol, že žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).